N°. 71. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Donderdag den 15den September.

SURINAME.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, het Schip *Diana*, Kapt. Hendrik Wenth, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren *C. Cornelissen* en *Boudon*, Echtgenoot, en Kind.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Haarlem. 12 *Julij*. Den 9den heeft het congres van Brussel de beraadslagingen over de nieuwe voorstellen ten einde gebragt. *De Robaulx* heeft nog in scherpe bewoordingen te kennen gegeven, dat de aanneming der voorstellen eene inbreuk zoude zijn op de bezworene constitutie, 't welk hem dan ook in den grond door niemand is tegengesproken. Na nog eenig over en weder spreken zijn de beraadslagingen gesloten, en is men overgegaan tot de stemming over de zoogenaamde *question préalable*, van welker aanneming het gevolgd zoude zijn geweest, dat het geheele voorstel ware ter zijde geschoven. Daar zich echter slechts 55 leden voor deze *question préalable* verklaarden, heeft men tot de stemming over de voorstellen zelven moeten overgaan. Alstoen heeft *de Robaulx* zijn protest op het bureau nedergelegd. *Coppens* van Gend heeft verklaard zijne naamteekening, welke daarop stond, te willen doorstrijken. *Lardinois* en anderen hebben daar en tegen te kennen gegeven, dat zij tot het protest wilden toetreden. Daarop heeft men gestemd over het oorspronkelijke voorstel van *Jacques* en *van Snick*, inhoudende, *dat het congres de 18 artikelen, uitmakende de vredes-preliminairen tusschen Belgie en Holland, zoude aannemen*. Bij hoofdelijke omvraag hebben van 196 leden 126 zich voor, en 70 zich tegen dit voorstel verklaard, en heeft het congres *de nieuwe voorstellen van de londensche conferentie* met eene meerderheid van 56 stemmen *aangenomen*.

Meer dan een derde van de leden van het zoogenaamd souverein congres heeft zich derhalve verklaard tegen de voorwaarden, op welke prins *Leopold van Saksen Coburg* zich naar Belgie moet begeven, ten einde aldaar de ongelijkslachtige volksmenigte te regeren, of liever ten dienste te staan. Onder de tegenstemmers telt men, behalve *de Robaulx*, de beruchte *Rodenbach*, *de Brouckère* en dergelijken, ook den burgemeester van Brussel *Rouppe*, *de Robiano*, den abt *de Haerne*, *Raikem* en *van Meenen*, welke beide laatsten met de waardigheid van procureur-generaal te Luik en te Brussel zijn bekleed.

Zoodra de president de aanneming van de voorstellen proclameerde, hebben zich verscheidene leden van de oppositie verwijderd. De heer *Osy* heeft voorgesteld, om eene commissie van vijf leden te benoemen, ten einde vorst *Leopold* van het besluit kennis te geven. *Forgeur*, een der opposanten, heeft zich daartegen verzet, als een blijk van pluimstrijkerij. Bij deze gelegenheid heeft de blinde *Rodenbach* gezegd, dat hij zich bij de meerderheid voegde, en den kreet aangeheven van *leve de Koning*. Men schijnt het over de benoeming der commissie eens te zijn geworden; dezelve bestaat uit de heeren *Lebeau*, *de Merode*, *Fleussu*, *de Meulenaere* en *d'Hoogvorst*. — *Fleussu* is een dergenen, welke tegen de voorstellen hebben gestemd.

Men schijnt vrij algemeen in Brussel gereed te zijn, om den regent in het handhaven van de openbare rust behulpzaam te zijn. Het dirigerend committé van de jacobijnsche club ten minste heeft zich gedrongen gevonden, te verklaren, dat daar het behoud van de onschendbaarheid van het constitutioneel grondgebied een der grondslagen uitmaakt der associatie, en de aanneming der 18 artikelen eene inbreuk maakt op deze integriteit; — en daar de associatie haren constitutionelen loopbaan niet zoude kunnen vervolgen, zonder zich in staat van vijandelijkheid te stellen tegen het bestuur, — het genoemde committé zich verpligt vindt, om de *last*, bij eene vrije verkiezing hetzelve opgedragen, *neder te leggen*.

Aan den anderen kant heeft het bewind den advocaat *de Souter* te Gend in de daad laten gevangen nemen, en wel terwijl hij voorzat in de vergadering van de zoogenaamde zekerheids-commissie, of het onwettig bestuur dier stad. Het stadhuis is te dien einde door een gedeelte van het garnizoen, met geladen geschut, omringd. *De Souter* is naar de citadel gevoerd, en heeft onder weg den generaal *Wauthier*, die het geleide commandeerde, menig scherp woord toegevoegd. Ook tegen den advocaat *Spilthoren* is een mandaat uitgevaardigd.

(*Haarl. Courant.*)

'sGravenhage, 20 *Julij*. Gisteren is aan de Leden der beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden, eene gedrukte mededeeling, van wege de Regering, inhoudende de missive van de Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Rusland, Engeland en Pruissen, bij de Londensche conferentie, aan Z. Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken, waarbij de reeds bekende 18 vredes-voorwaarden ter goedkeuring aan den Koning werden onderworpen, en voorts het antwoord van Z. M. op die artikelen. Uit dat antwoord, door den Minister van Buitenlandsche Zaken, namens den Koning, aan de conferentie overhandigd, blijkt, dat Z. M. de achttien Artikelen in vergelijking heeft gebragt met de annexe A. van het 12de protokol, welke met de 11de en 12de protokollen der Mogendheden, de grondslagen uitmaken, van de schikkingen tot scheiding van Holland en Belgie.

Uit deze vergelijking blijkt, dat er een wezenlijk onderscheid bestaat tusschen de grondslagen der scheiding, die door den Koning zijn aangenomen en de 18 artikelen, en dat al de daarin voorgestelde veranderingen door de Conferentie, ten voordeele van Belgie en ten koste en nadeele van Holland uitloopen. Dit wordt kortelijk in het antwoord aantoond. Het eerste nadeel dat Holland daardoor zoude lijden, is de afstand van Luxemburg aan de Belgen, niettegenstaande de vroeger daaromtrent genomene bepalingen. Dit punt is voor het Huis van Nassau niet alleen van belang maar ook voor Holland, wiens militaire stelling door dat Groot-Hertogdom zeer wordt versterkt.

Het *status quo* zoude gedurende den loop der onderhandeling over den afstand van dat Groot-Hertogdom worden behouden, iets waartegen Z. M. de Koning reeds herhaalde klagten heeft ingebragt.

Door art. 4 wordt het regt op het bezit van Maastricht aan de vereenigde provinciën betwist, maar ook Belgie bezat, in 1790, niet het oud bisdom van Luik en kan dus geene regten op die vesting inbrengen.

Z. M. is van oordeel, dat Belgie geene enclaves op Hollandsch grondgebied heeft, en de bepaling van eene wederkeerige ruiling van streken lands is dus overbodig.

De Koning kan niet goedkeuren, dat, onverminderd de onderhandelingen over de ruiling van streken lands, men de plaatsen zoude moeten verlaten welke men van beide zijden nog in bezit heeft, door welke bepaling de citadel zoude moeten worden ontruimd, de eenigste sterkte, welke onze tropen in het vijandige land bezitten.

Daar bij de akte van het congres van Weenen als een hoofd-beginsel de vrije vaart op de koloniën aangenomen is, wordt het onnoodig te bepalen dat men later onderhandelingen zoude openen over de vrije vaart op de Schelde en andere Hollandsche Rivieren, en is deze bepaling strijdig met de waardigheid van den Koning en de onafhankelijkheid van Holland.

Volgens art. 8 zoude eene weigering der Belgische demarcateurs genoegzaam zijn om alle onderhandelingen over de daar te stellene schikkingen weder af te breken.

De artikelen omtrent de verdeling der Schuld nemen eenen geheel anderen grondslag aan, dan bij de vroegere protokollen, en daarbij wordt geheel en al de schaden en menigvuldige opofferingen uit het oog verloren, welke Holland zich voor Belgie heeft moeten getroosten; daarbij wordt 's Gravenhage voorts met meer als de plaats van de vereeniging der commissarissen - likwidateurs aangewezen; al die bepalingen van de Schuld zouden de bezittingen van de getrouwe onderdanen des Konings aan eenen geheelen ondergang blootstellen.

Art. 15 behelst eene bepaling, ten onregte toepasselijk gemaakt op Holland, alwaar geene goederen van Belgen in beslag worden gehouden. Door dat art. zoude voorts twijfel blijven bestaan of de bezittingen en goederen van het Huis van Oranje Nassau wel van het beslag zouden worden ontslagen.

Overigens zijn al de artikelen in zulke onzekere bewoordingen vervat, dat, vooral een staat, die steeds in omwenteling verkeert, die artikelen tot allerlei willekeurige, onbepaalde en gevaarlijke uitleggingen zouden kunnen aanleiding geven, zoo als bereids heeft plaats gehad in de aanspraak, door den Heer *Lebeau*, die in Belgie met het beheer der buitenlandsche zaken is belast, uitgesproken. De Mogendheden dien staat onzijdig verklarende, maken alle toevlugt tot de wapenen, om daar door de geschilpunten tot een einde te brengen, onmogelijk en stellen in handen van Belgie de middelen, om nimmer de onderhandelingen tot een einde te brengen.

Wat nu den vorm van de artikelen aangaat, zijn dezelve, ook in dat opzigt onaannemelijk, daar tot dus verre het punt van de souvereinitiet was in het midden gelaten, maar in deze artikelen dit belangrijk punt wordt beslist, iets waaraan Z. M. zijne goedkeuring niet kan hechten, dan in het geval dat er billijke schikkingen, voordeelig voor de belangen en de goede zaak van Holland zouden zijn daargesteld.

Om al deze consideratiën, heeft Z. M. met een diep leedwezen, de voordragt der artikelen gezien en heeft Hoogstdezelve, ten zelfden tijde, met smart den loop der onderhandelingen met de Mogendheden ontwaard. Immers Z. M. tot stuiting van het oproer van een gedeelte zijner onderdanen, de hulp der Mogendheden hebbende ingeroepen, hebben dezelve, integendeel, de revolutie erkend en geëerbiedigd en schikkingen tot scheiding van Holland en Belgie voorgedragen. Z. M. heeft dezelve, met het oogmerk om Holland uitwendige veiligheid en inwendige rust te verzekeren, aangenomen, maar Belgie heeft zich, integendeel, jegens de conferentie, op eene ongehoorde wijze gedragen en alle goedkeuring op de voorgestelde schikkingen van de hand gewezen. De Koning had toen verwacht, op Hoogsdeszelfs aandrang en blijkens eene door de conferentie ingeleverde Nota, dat er maatregelen zouden worden genomen, om de Belgen, wanneer zij den eersten Junij nog halstarrig bleven, om hunne goedkeuring aan de pro-

tokollen te geven, daartoe te noodzaken. Het tegendeel had plaats en de conferentie stelde zich op een anderen grond, en stelde vredes-voorwaarden voor, waarbij aan vele der verlangens en begeerten van Belgie werd te gemoet gekomen.

Z. M. de Koning, hoezeer in de noodlottige omstandigheden waarin Europa, maar meer bijzonder Holland zich bevindt, alles willende toegeven om het dreigende onweder af te weren, zal echter nooit de regten van Holland voor zijne ontrouwe onderdanen opofferen. Daar de preliminairen de belangen van het getrouw gebleven gedeelte des rijks, aan de omwenteling ten prijs geven, kan de Koning die vredes-voorwaarden niet aannemen, zich houdende aan Hoogstdeszelfs goedkeuring op de protocollen 11 en 12, welke door de conferentie zelve, bij het 19de protocol, als onherroepelijke schikkingen, zijn aangemerkt.

De Koning meent genoegzaam bewezen te hebben, dat Hoogstdezelve alle pogingen heeft ondersteund, om den algemeenen vrede in Europa te behouden en daartoe in allen deele heeft medegewerkt, maar Z. M. kan het beginsel niet goedkeuren, dat die vrede, ten koste van alle beginselen van goede trouw, van de waardigheid, de belangen en de eer van Holland, moet worden behouden. Die vrede is ook niet alleen in handen Belgie en zoude niet kunnen worden behouden, wanneer men de geschilpunten van Brussel naar 's Gravenhage zonde willen overbrengen, daar de Koning zich in de noodzakelijkheid zonde gebragt zien, om gewapenderhand de Belgen tot billijker en redelijke schikkingen tot scheiding te noodzaken.

Eindelijk, wat betreft den toekomstigen Koning der Belgen, dezelve moet, naar de meening van Z. M., overeenkomstig de protokollen No. 12 en 19, de schikkingen tot scheiding der landen goedkeuren, tot zekerheid der naburige staten en zoude, door den Koning, in het tegenovergestelde geval, als zich stellende in eene vijandige houding jegens Hoogsdenzelven, en als Zijner Majesteits vijand worden aangemerkt.

(*Extra Ord. Amsterd. Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 6 Julij. Dezer dagen zijn alhier in omloop gebragt zilveren muntstukken ter waarde van 5 francs, welke aan de eene zijde de beeldtenis voeren van den jongen hertog *van Bordeaux*, met het omschrift, in de fransche taal, van: »*Hendrik V., Koning van Frankrijk*", en aan den anderen kant de kroon en den schepter benevens de lelie-bloemen vertoonen, met het bijschrift: »2 *Augustus* 1830", zijnde dit de dag, waarop Koning *Karel X* en de hertog *van Angoulême* afstand hebben gedaan van de fransche kroon, ten behoeve van den genoemden hertog *van Bordeaux*, onder den naam van *Hendrik V.* — De bewerking dezer stukken is zeer fraai, en, naar het schijnt, alhier te lande geschied. Men zegt, dat voor meer dan een millioen franken van die munt geslagen is.

Het in omloop brengen van die stukken, welke waarschijnlijk in Frankrijk zullen verspreid worden, ten einde de zaak van het verdrevene stamhuis van Koning *Karel* te bevorderen, heeft alhier veel opzien gebaard. (*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

AANBESTEDING.

Ingevolge autorisatie en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, zullen de *Administrateuren der Troepen* binnen deze Kolonie, aan de minst inschrijvende aanbesteden, de leverantie van:

2800 *Amsterdamsche Ellen* BONT LINNEN voor *Militaire Hemden.*

De inschrijvings-billetten, benevens de Monsters, zullen op HEDEN, des morgens ten 9 uren, ten huize van den ondergeteekende, binnen het Fortres *Zeelandia*, worden aangenomen.

Paramaribo den 15 *September* 1831.

C. F. van CASTEREN,
1ste Luit. Kwartierm.

Tot narigt van de daarbij belanghebbenden, dient, dat de Baljuw en Commissaris van Politie, in zijne betrekking als Zaakgelastigde van het Hoofd- en Gemeente Bestuur, alle dagen, (de Zon- en Feestdagen uitgezonderd), ten zijnen Burele zal vaceren, des middags van *twaalf* tot *een* uur.

Paramaribo den 12 *September* 1831.

De Baljuw voornoemd,
MULLER.

H. STENHUIS Jr., F. P. PENARD en Mr. C. P. VLIER, als thans gezamenlijk beheerende den Boedel H. STENHUIJS, zijn van voornemen binnen twee à drie weken, (den juisten dag nader bekend te maken,) door den Venduemeester M. A. SALOMONS, publiek te doen verkoopen;

35 à 40 koppen Slaven.

behoorende tot opgemelde Boedel, en welke meest alle gedurende eenige jaren op Plantaadje gewerkt hebben.

Paramaribo den 12 *September* 1831.

De ondergeteekende heeft ontvangen per het Schip *Dianna*, Kapt. Hendk. Wente, beste extra ordinair Rosan Margo Medoc Wijn in kisten, Hochheimer van 1802, 1810, 1812 in kisten, en nog voorradig vele soorten Dranken; als mede versche Provisien en veel meer andere Goederen.

Paramaribo den 14 *September* 1831.

BARTUS van EMDEN.

TE KOOP

Steenen, Kalk en Cement; te bevragen bij

JACQUES de RANDAMIE.

Banannen-Leverancien, worden tot verminderde prijzen aangenomen op de Plantagien *Livonia*, *Klein Lunenburg* en *Kortevregd*; — Nader te bevragen ten kantore van C. L. WEISSENBRUCH.

De ondergeteekende voerende het Nederl. Schip *Margaretha* is voornemens ultimo dezer, de reis naar *Rotterdam* aan te nemen.

Paramaribo den 14 *September* 1831.

H. HAGERS.

Weggedreven of gestolen van den ondergeteekende, een Americaansch BOOT, zwart geschilderd met een witte rand en een witte Hart van achter, die dezelve terug bezorgd, zal genereus beloond worden.

Paramaribo den 14 *September* 1831.

J. S. de VRIES.

Mengelwerk.

VREDE of OORLOG voor OUD-HOLLAND?

»*Sero medicina paratur,*
»*Cum mala per longas convaluere moras.*"
Ovidius.

Wat zal er toch eindelijk van ons dierbaar Vaderland worden?" — zoo vraagt, in vertrouwelijken kring gezeten, de Oud-Hollander die zich door de heiligste banden, de tederste betrekkingen en de hartelijkste verkleefdheid aan dat voor hem heilig oord verknocht gevoelt. Zoo vragen duizenden met hem; terwijl angstige onzekerheid hunnen boezem beklemt.

Reeds, weinige dagen na de Brusselsche moord- en treurgeschiedenis werd deze vraag gedaan, en men waande haar, toen in Oud-Holland allen zich als één éénig man onder de strijdbanier schaarden, weldra te zullen kunnen beantwoorden. De dagen ontwikkelden zich tot weken, de weken groeiden op tot maanden: nog is die vraag onopgelost.

»De tegenwoordige stand van zaken kan onmogelijk van langeren duur zijn," deze was de krachtvolle redenering, waarmede men bij den aanvang eens, in de hope toegejuichden nieuwen jaarkrings meende te kunnen bewijzen, dat er *spoedige* verandering komen *moest.* Maanden daarna schroomde men aan dezelfde troost, rede te hechten, maar vruchteloos niet men zich af, in het zoeken naar eene betere. Waaraan ook zal men zich verhechten? waarop bouwen, in eene eeuw, waarin, ondanks de hooggestemde lofspraken op dezelve, echte burgerdeugden bij de Europesche Diplomaten als het speelgoed van kinderen geacht, en bezworen tractaten als het broddelschrift van eenen schoolknaap verscheurd worden? O! moesten niet, zoo meenige heldendaad, zelfopoffering en het *tot boven krachten*, ten beste geven van have en goed, in staat zijn om de, zoo lang door werkeloosheid en koude onverschilligheid, vertoornde schimmen van de doorluchtige strijders in den tachtig-jarigen strijd te verzoenen, en ons den eerbied en de bewondering van geheel Europa hebben gewaarborgd?

Onthoude men zich te midden van zulke persoonen en in zulke omstandigheden ook wijsselijk van *gissingen*; men kan des te moeilijker *wenschen* onderdrukken. Maar waarvoor zal men wenschen uitstorten? Dit te bepalen is minder moeilijk dan het aanwijzen van het middel, door hetwelk derzelver vervulling verkregen wordt. Voor het behoud van vrede gaat steeds de bede op van den burger zoo wel, die bij het omgorden van de wapenen, het bebelangrijkste offer op het altaar des Vaderlands nederlegt, als ook van den krijgsman, voor wien *deze* strijd, vooral ten aanzien van de persoonen *tegen* welke gestreden moet worden (eene horde barbaren!) het schoone en edele van een gewonen oorlog mist.

Maar die vrede-wensch moet gesmoord worden, en die bede mag niet opgaan tot den troon van Hem, die van oudsher den Almagtigen Beschermheer van Oud-Holland was, wanneer derzelver gevolg lijdelijke onderwerping zou moeten zijn, aan hetgeen voorgeschreven wordt door, alle gevoel voor het grootsche en edele afgezworen hebbende staatsdienaren.

Zal oorlog dan in de onzekerheid de beslissing daarstellen?

Alvorens deze vraag te beantwoorden meenen wij een paar aanmerkingen te moeten voorafzenden.

1°. Vrij van de rampzalige zucht tot nutteloos bloedvergieten, schroomen wij niet te verklaren dat, bij de gegeven omstandigheden, in den oorlog alléén heil voor Oud-Holland gelegen is, schroomen wij niet te gelooven dat, de strijd reeds zou zijn aangebonden, indien niet, bij den overvloed van Raadslieden, welke den Koning der getrouwen, den gemoedelijken en edelen Regeerder van Oud-Holland omringen, de partijen, die Hem beurtelings den weg der toegeeflijkheid en den weg der gestrengheid hebben aangeprezen, zekere besluiteloosheid veroorzaakt hadden. Zóó is onze staat gelijk aan de gesteldheid van eenen lijder, die twee geneesheeren, welke lijnregt strijdige beginselen toegedaan zijn, beurtelings weg zendt en terug roept, en alzoo ieder dag van arts en geneeswijze verandert. Het *heden* vernietigd hetgeen het *gisteren* voortbragt, om door het *morgen* dit te doen herstellen, en het noodlottige gevolg dezer tweevoudige methode is: *tijdverlies en uitputting.*

2°. Wij wenschen dien oorlog niet om te strijden voor eene uitbreiding van magt, en allerminst om de verderfelijke plannen eener onzedelijke en valsche staatkunde te bevorderen, — voor de vrijheid, de onafhankelijkheid en den roem; voor de zedelijke zelfstandigheid, en de herleving van eenen door de onzalige vereeniging met Braband, bijna vernietigden Godsdienstigen zin van Oud-Holland verkiezen wij eenen beslissenden oorlog boven eenen, door onzekerheid zoo hoogst nadeeligen vredestand. Ja, wij dragen de overtuiging hiervan met ons om, dat ter verwerving van de gemelde voordeelen, geen Oud-Hollandsche Vader of Moeder, Echtgenoot of Zuster één oogenblik vertragen zou, om den kweekeling en het voorwerp hunner liefde, zelfs bij de gedachte, dat dit dierbaar bloed, waarvan één droppel méér waarde bezit, dan dat van het gezamenlijke Brusselsche- Leuwensche- en Antwerpsche moordenrot, stroomen kan, het slagzwaard ter hand te stellen!

Wij gaan over tot de ontwikkeling dat, bij de gegeven omstandigheden, in den oorlog alleen heil voor Oud-Holland gelegen is.

(Eerlang deze ontwikkeling.)

L.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.